

Sygn. akt IV CSK 727/19

POSTANOWIENIE

Dnia 28 maja 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Pietrzykowski

w sprawie z wniosku M. S.
przy uczestnictwie M. M. , R. K.
E. K. , S. Z. i R. R.
o stwierdzenie zasiedzenia,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 28 maja 2020 r.,
na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawczyni
od postanowienia Sądu Okręgowego w S.
z dnia 17 lipca 2019 r., sygn. akt V Ca (...),

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. W niniejszej sprawie wnioskodawczyni wniosła skargę kasacyjną, a dla uzasadnienia wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania powołała się na nieważność postępowania oraz oczywistą zasadność skargi. Nieważność postępowania ma wynikać z pozbawienia możliwości obrony swoich praw rodziców wnioskodawczyni przez to, że po zbyciu nieruchomości zwolniono ich z dalszego udziału w sprawie. Postępowanie

nie jest jednak nieważne. Po pierwsze, postępowanie o zasiedzenie toczy się przy uczestnictwie osób, których prawa jego rezultat może dotyczyć - nie dotyczy on w żadnym zakresie praw byłych właścicieli, którzy już do nieruchomości praw sobie nie roszczą. Po drugie, z orzecznictwa Sądu Najwyższego wynika nawet dalej idący wniosek, że niewezwanie do udziału w sprawie właściciela (współwłaściciela), a także osoby zainteresowanej nie powoduje nieważności postępowania (rozstrzygnięcia w sprawach V CSK 441/08 i II CSK 340/08). Oczywiście zasadność ma wynikać, po pierwsze, z pominięcia przy przesłuchaniu „stron” rodziców wnioskodawczyni - jest to kwestionowanie ustalenia faktów (zasadności konkretnego dowodu), co nie jest dopuszczalne w postępowaniu kasacyjnym. Po drugie, powoływanie się wadliwość uznania za dowód i podstawę ustaleń faktycznych wysłuchania informacyjnego jest również niedopuszczalnym kwestionowaniem ustaleń faktycznych i oceny dowodów. Po trzecie, podniesienie wadliwości uzasadnienia zaskarżonego orzeczenia przez nieodniesienie się do wszystkich domniemań nie przekonuje, a stanowi jedynie polemikę z zaskarżonym orzeczeniem. Tak samo należy ocenić dalsze zarzuty dotyczące oczywistej zasadności skargi i odnoszące się do naruszenia przepisów prawa materialnego - stanowią wyłącznie polemikę z rozstrzygnięciem, a lektura zaskarżonego orzeczenia nie dowodzi oczywiście nieprawidłowego wyłożenia czy zastosowania prawa.

W skardze kasacyjnej wniesionej w niniejszej sprawie nie została wykazana żadna z okoliczności wskazanych w art. 398⁹ § 1 k.p.c., dlatego Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi do rozpoznania.

jw